

jednak bynajmniej większych rozmiarów groźnej epidemii.

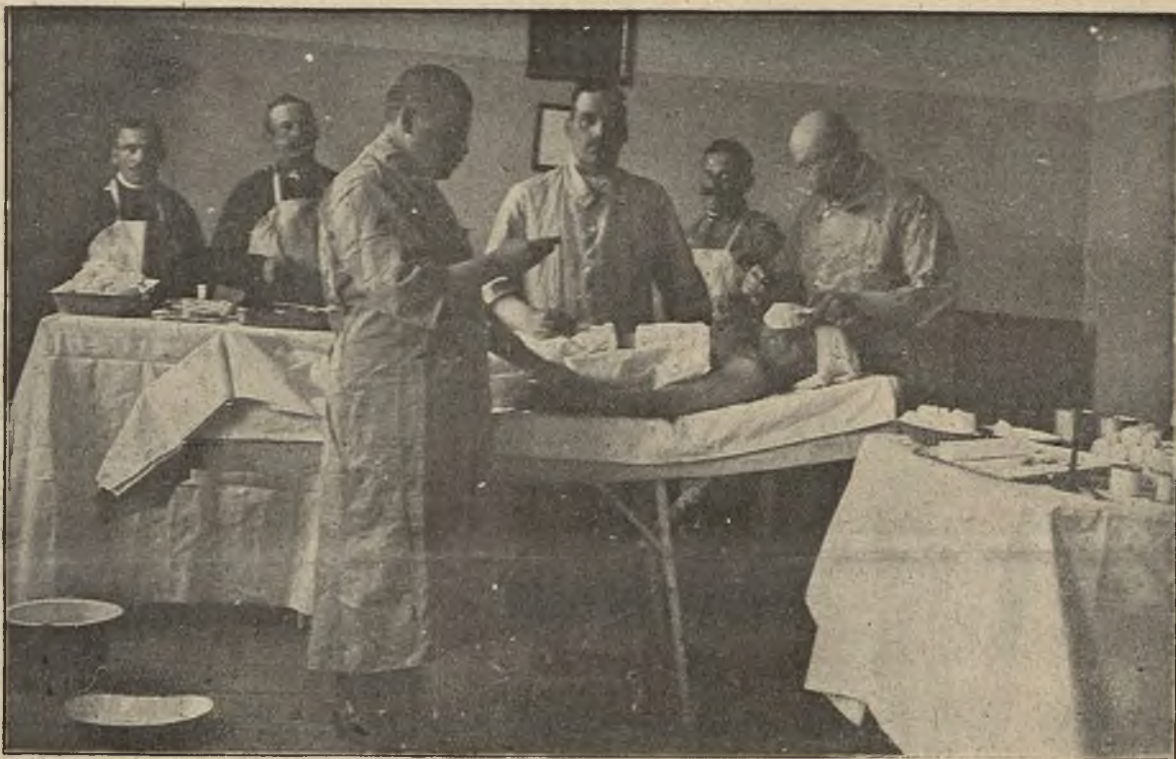
Brak żywności dał się odczuwać tylko w czasie ofensywy na Kraków, gdyż wtedy wszystkie zapasy miejskie zarekwirowano dla armii rosyjskiej. Wkrótce jednak Rosjanie założyli w Tarnowie wielkie magazyny żywności, przybyli nadto kupcy rosyjscy z mąką, słoniną i innymi zapasami.

Rosjanie tak szybko uciekali z Tarnowa, że nie zdążyli wywieźć olbrzymich zapasów żywności, jakie sprowadzili, ale uciekając, podpalali magazyny żywnościowe, ludność jednak pożary ugasiła i zapasy uratowała.

Podczas inwazyi rosyjskiej zarząd miasta reprezentowali oprócz burmistrza Tertila, trzech asesorów, pp. Rypuszyński, Szubert i Brach oraz ks. Górka, p. Michalski i p. Szatko.

Komenda naczelna rosyjska stała kwaterą w Gumniskach, w pałacu ks. Sanguszków. Komendantem był gen. Dragomirow. W mieście i okolicy obozowało stale około 20-30 tysięcy wojska. Przybyła do Tarnowa również i... „ochrana“, która gorliwie pracowała, urządzając rewizje wśród mieszkańców. Podejrzliwość jej zwracała się także i przeciw duchowieństwu. Ks. Rec, z powodu listu, wysłanego przez posłańca do rodziny, został wywieziony do Radomyśla.

Najbardziej ciężkie jednak chwile przeżywała lud-

Z naszego wojennego szpitalnictwa: Lekarze przy pracy w sali operacyjnej ruchomego szpitala rezerwowego 1/11.

Z naszego wojennego szpitalnictwa: Ochronne szczepienie oficerów przeciw ospie w ruch. szpitalu rezerw. 1/11.

Z naszego wojennego szpitalnictwa: Sala chorych ruchomego szpitala rezerwowego 1/11. Lekarz pułkowy dr. Kocwa (1) i lekarz asystent dr. Knopf (2) przy wizycie lekarskiej.

ność żydowska, która padała ciągle ofiarą rabunków kozackich, a przytem pędzono ją z domów do robót. Zabrano też z Tarnowa trzydziestu żydowskich zakładników i wysłano w głąb Rosji.

Obecnie Tarnów, uwolniony z pod jarzma rosyjskiego, zaczął znowu żyć swem normalnem życiem. Z tej okazji zamieszczamy szereg widoków z tego starodawnego miasta, które w obecnej wojnie przechodzi tak zmienne koleje.

Pogrom Rosjan w Galicji zachodniej.

Niezwykły sukces wojsk sprzymierzonych w Galicji zachodniej ma bardzo doniosłe znaczenie dla całego przebiegu operacji wojennych na terenie południowo-wschodnim. Przełamanie linii Dunajca, gdzie Rosjanie tak się ufortyfikowali, że, zdaniem ich, pozycje ich były niezdobyte, pokrzyżowało wszy-

Oswobodzony Tarnów: Kościół na górze św. Marcina

stkie plany rosyjskie i unicestwiło wszystkie dotychczasowe sukcesy armii rosyjskiej.

W ciągu kilku dni zwycięskie armie opróżniły z nieprzyjaciela znaczną część Galicji zachodniej i zajęły Tarnów, Gorlice, Jasło, Duklę, Krosno, Dębicę, Szczucin i inne miasta, gdzie Rosjanie nważali się za gospodarzy.

Ta niespodziewana, a tak druzgocząca ofensywa wojsk sprzymierzonych nie tylko rozgromiła walczącą z nimi armię rosyjską, ale zmusiła także inne armie rosyjskie, operujące w Karpatach, do szybkiego odwrotu. W ten sposób Rosjanie, którzy z takimi olbrzymimi stratami parli w Karpaty, gdzie każdą pędzieli ziemi okupowali stosami trupów, musieli sami wyrzucić się tych, tak krwawo osiągniętych zdobyczy i uciekać przed osaczeniem.

Obecnie walki trwają w dalszym ciągu, a nieprzyjaciół, choć miejscami stawia zaciepny opór, został wszędzie zmuszony do odwrotu. Panowanie Ro-